

Отбъгва отъ свѣтлината и за това зрението му е до-
ста слабо развито, затврпени сѫ сѫщо и осезанието
и вкуса, но за тѣхна смѣтка таралежътъ има силно
обоняние (намирисване) и слухъ — чува и най-мал-
кия шумъ около себе си.

Таралежътъ се приспособява лесно къмъ срѣдата,
въ която е поставенъ да живѣе, даже понѣкога сѫ
успѣвали до извесна степенъ да опитомяватъ — дре-
сирватъ нѣкои таралежи. Тази имъ способность, да
се подаватъ на дресировка, съ право може да разко-
лебае мнението ни, че таралежа изобщо е глупаво
животно. Отгледванъ добре, въ удобни мѣста и на
спокойствие, таралежътъ се отпуска и престава да се
плаши отъ околнитѣ, даже свободно се движи изъ
стаята и двора, въ които го отгледватъ. Тукъ, така
отгледванитѣ таралежи, проявяватъ голѣмиятъ си
майсторлѣкъ да ловатъ мишки, подобно на котката.
Много стопани нарочно завѣждали таралежи около
хамбаритѣ си, за да ловатъ мишки и плѣхове, които
правили голѣми пакости.

Отгледвани въ кѣщи, нощно време таралежи-
тѣ ставали отекчителни съ особения шумъ, който
праватъ, защото тѣ не се движатъ съ ловкостта и
лекотата на котката, пѣкъ сѫ и много нечистоплѣтни
и издаватъ неприятна мериизма. Такива дресирани та-
ралежи се свикватъ да пиятъ и разни напитки; млѣ-
кото обичатъ много, но не се отказвали и отъ вино,
ракия, конякъ и др. спиртни напитки. Такива „пияни-
ци“ — таралежи, ставали особено занимателни съ
своите смѣшни клатушкания.

Въ Бѣлгария живѣе обикновенія — нашенския
таралежъ. Той се отличава съ неголѣмото си тѣло
— 20 до 30 см. на дѣлжина. Има малка глава съ
остра муцунка, като на малко прасенце; ушиятѣ мусѫ
като на мишка, а краката сѫ кѣси, снабдени съ по
5 прѣсти съ здрави нокти. Опашката е кѣса и се